

Sygn. akt II K 1516/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Wojtaszko

Protokolant: Zbigniew Szpanowski

przy udziale prokuratora Anny Menażyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 29 kwietnia, 2 sierpnia 2016 roku i 2 lutego 2017 roku sprawy

K. K. syna W. i L. z domu W. urodzonego w dniu (...) w G.

oskarżonego:

aktem oskarżenia Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. w sprawie 1 Ds. 1408/15 o to, że:

w dniu 31 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków psychotropowych tj. 10,32 g amfetaminy w postaci siarczanu amfetaminy, stanowiące łącznie 37 pojedynczych porcji konsumpcyjnych oraz 177,06 (...) stanowiące łącznie 883 pojedynczych porcji konsumpcyjnych i susz konopi innych niż włókniste o wadze 0,21 g stanowiący niecałą porcję konsumpcyjną środka odurzającego, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 18.01.2009r. do 02.11.2009r. i od 26.04.2010 r. do 12.10.2011r. kary 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe z dnia 06.10.2009r. w sprawie o sygn. akt II K 271/09 za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu

to jest o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 ust. 1 k.k.

aktem oskarżenia Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. w sprawie 1 Ds. 1686/15 o to, że:

w dniu 7 grudnia 2015 roku w G. wbrew obowiązującym przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 19.09.2005 z późn. zmianami) posiadał sproszkowaną substancję:

- o łącznej masie netto 2,83 g zawierającą amfetaminę w postaci soli co stanowi od 23 do 35 porcji handlowych środka psychotropowego

- o łącznej masie netto 157,88 g i 0,68 g zawierającą amfetaminę w postaci soli co stanowi od (...) do 1973 porcji handlowych środka psychotropowego co stanowi znaczną ilość środka psychotropowego

- o łącznej masie netto 2,83 g zawierającą amfetaminę w postaci soli co stanowi od 23 do 35 porcji handlowych środka psychotropowego

przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 26.04.2010r. do 12.10.2011r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Rejonowego G.-P. w G. z dnia 06.10.2009r. w sprawie o sygn. akt II K 271/09 za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu oraz z art. 178a§1 k.k

to jest o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k.

I. oskarżonego **K. K.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych aktami oskarżenia kwalifikowanych z art. 62 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k. każdy, ustala przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. iż czyny te stanowią ciąg przestępstw i za to, na podstawie art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91§1 k.k. skazuje go na **karę roku i 2 (słownie: dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. na podstawie art. 62 k.k. orzeka system terapeutyczny wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie I wyroku;

III. na mocy art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz. 18.40 w dniu 31 sierpnia 2015 roku do godz. 11.40 w dniu 2 września 2015 roku i od godz. 16.45 w dniu 7 grudnia 2015 roku do godz. 15.35 w dniu 3 marca 2016 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek, przez zniszczenie, dowodów rzeczowych przechowywanych w Magazynie (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w G. pod numerami depozytu (...) i 182/16;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze oraz § 2, §4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3, §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w zw. z §22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku na rzecz adwokata M. G. kwotę (...),56 (słownie: tysiąc sto dziewięćdziesiąt pięć i 56/100) złotych brutto tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu oskarżonemu

VI. na mocy art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) od opłaty);

Sygn. akt II K 1516/15

UZASADNIENIE

/postępowanie prowadzone w ramach tzw. procesu kontradyktoryjnego/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Aktem oskarżenia Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. w sprawie 1 Ds. 1408/15 (sygnatura akt postępowania sądowego II K 1516/15 zarzucono K. K. to, że:

w dniu 31 sierpnia 2015 roku w G. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków psychotropowych tj. 10,32 g amfetaminy w postaci siarczanu amfetaminy, stanowiące łącznie 37 pojedynczych porcji konsumpcyjnych oraz 177,06 (...) stanowiące łącznie 883 pojedynczych porcji konsumpcyjnych i susz konopi innych niż włókniste o wadze 0,21 g stanowiący niecałą porcję konsumpcyjną środka odurzającego, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 18.01.2009r. do 02.11.2009r. i od 26.04.2010 r. do 12.10.2011r. kary 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe z dnia 06.10.2009r. w sprawie o sygn. akt II K 271/09 za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu

to jest o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 ust. 1 k.k.

Dnia 31 sierpnia 2015 r. funkcjonariusze Wydziału do Spraw Zwalczania Przystępczości Narkotykowej Komendy Miejskiej Policji w G. powzięli informację, iż osoba zamieszkująca w G. przy ul. (...) posiadania środka odurzającego. Około godziny 16.40 przed klatką budynku w którym znajduje się ww. mieszkanie zastano oskarżonego K. K., z którym udano się do jego miejsca zamieszkania celem dokonania przeszukania. Podczas przeprowadzania czynności z udziałem psa do wykrywania środków odurzających w ww. mieszkaniu ujawniono w różnych pojemniki z zawartością woreczków strunowych wewnątrz których znajdowała się biała substancja sypka, pojemniki, siatkę foliową z zawartością białej substancji sypkiej, zawiniątka aluminiowe z białym proszkiem, pojemnik z zawartością zielono brunatnego suszu roślinnego i rękawiczki z białym proszkiem, wszystko o łącznej wadze 240,17 grama brutto – substancje ujawniono w zamrażarce lodówki, w barku w małym pokoju, na stole w dużym pokoju, w kuchni na pralce, na półce w łazience i na tacy w małym pokoju. Zabezpieczone substancje została poddana wstępnemu badaniu testerem narkotykowym, które wykazało, iż badany materiał może zawierać środek psychoaktywny z grupy konopi (...) oraz amfetaminę.

Dowód:

załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K 1516/15 – protokół zatrzymania osoby k. 2-2v, protokół przeszukania k.4-7, protokół użycia testera narkotykowego k. 13-14v, protokół z komisijnego zapakowania zabezpieczonych środków odurzających k.15-17; protokół przeszukania pojazdu k. 9-10, zbiór C - zeznania świadka P. R.;

akta postępowania sądowego zeznania P. R. k.63-64

Materiał dowodowy został następnie przekazany do badania. Z opinii kryminalistycznej z zakresu badań fizykochemicznych wynika, iż ujawnione w mieszkaniu oskarżonego K. K. substancje to: środki psychotropowe 10,32 g amfetaminy w postaci siarczanu amfetaminy, stanowiące łącznie 37 pojedynczych porcji konsumpcyjnych oraz 177,06 (...) benzylopiperazyny- stanowiące łącznie 883 pojedynczych porcji konsumpcyjnych i środek odurzający: susz konopi innych niż włókniste o wadze 0,21 g stanowiący niecałą porcję konsumpcyjną środka odurzającego. Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, konopi ziele i żywica znajdują się w grupie I-N środków odurzających, (...) oraz amfetamina i jej sole znajdują się w grupie II-P środków psychotropowych.

Dowód: załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K 1516/15: protokół badań wstępnych k. 35-42, opinia kryminalistyczna z zakresu badań fizykochemicznych k. 83-102.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do posiadania amfetaminy, która była przeznaczona na jego użytek. Wyjaśnił, iż w mieszkaniu, w którym ujawniono wszystkie substancje zamieszkuje sam.

Dowód: załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K 1516/15: wyjaśnienia oskarżonego k. 45,65,.

Aktem oskarżenia Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. w sprawie 1 Ds. 1686/15 (sygnatura akt postępowania sądowego II K 144/16) K. K. zarzucono to, że :

w dniu 7 grudnia 2015 roku w G. wbrew obowiązującym przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 19.09.2005 z późn. zmianami) posiadał sproszkowaną substancję:

- o łącznej masie netto 2,83 g zawierającą amfetaminę w postaci soli co stanowi od 23 do 35 porcji handlowych środka psychotropowego

- o łącznej masie netto 157,88 g i 0,68 g zawierającą amfetaminę w postaci soli co stanowi od (...) do 1973 porcji handlowych środka psychotropowego co stanowi znaczną ilość środka psychotropowego

- o łącznej masie netto 2,83 g zawierającą amfetaminę w postaci soli co stanowi od 23 do 35 porcji handlowych środka psychotropowego

przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 26.04.2010r. do 12.10.2011r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Rejonowego G.-P. w G. z dnia 06.10.2009r. w sprawie o sygn. akt II K 271/09 za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu oraz z art. 178a§1 k.k

to jest o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 k.k.

Dnia 7 grudnia 2015 r. funkcjonariusze Wydziału do Spraw Zwalczenia Przemoczości Narkotykowej Komendy Miejskiej Policji w G. ponownie powzięli informację, iż ta sama osoba co poprzednio zamieszkująca w G. przy ul. (...) posiadania środki odurzające. Około godziny 16.40 przed klatką budynku w którym znajduje się ww. mieszkanie zastano oskarżonego K. K., z którym udano się do jego miejsca zamieszkania celem dokonania przeszukania. Podczas przeprowadzania czynności przeszukania w mieszkaniu ujawniono w metalowym pudełku, torebce papierowej, szklanych fiolkach białą substancję sypką o wadze 13,54 grama, 3,85 grama, 18,58 grama i 187,87 grama – substancje ujawniono w kredensie małego pokoju, w kuchni na szafce kuchennej, w małym pokoju na biurku i na szafce. Zabezpieczone substancje zostały poddane wstępnemu badaniu testerem narkotykowym, które wykazało, iż badany materiał może zawierać środek psychotropowy tj. amfetaminę.

Dowód:

załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K 144/16 – protokół zatrzymania osoby k. 3-3v, protokół przeszukania k.6-8v, protokół użycia testera narkotykowego k. 13-13v, protokół z komisijnego zapakowania zabezpieczonych środków odurzających k.11; protokół przeszukania pojazdu k. 9-10, zbiór C - zeznania świadka P. R.;

akta postępowania sądowego zeznania P. R. k.63-64

Materiał dowodowy został następnie przekazany do badania. Z opinii kryminalistycznej z zakresu badań fizykochemicznych wynika, iż ujawnione w mieszkaniu oskarżonego K. K. substancje to: o masie netto 2,83 g amfetamina w postaci soli co stanowi od 23 do 35 porcji handlowych środka psychotropowego, o masie netto 157,88 g i 0,68 g amfetamina w postaci soli co stanowi od (...) do 1973 porcji handlowych środka psychotropowego co stanowi znaczną ilość środka psychotropowego, o masie netto 2,83 g amfetamina w postaci soli co stanowi od 23 do 35 porcji handlowych środka psychotropowego. Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, amfetamina i jej sole znajdują się w grupie II-P środków psychotropowych, .

Dowód: załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K 1516/15: protokół badań wstępnych k. 21, opinia kryminalistyczna z zakresu badań fizykochemicznych k.114-115v.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do posiadania amfetaminy jednakże w ilości nie większej niż 10 gram tj. 10 porcji, która to była przeznaczona na jego użytek.

Dowód: załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K 144/16: wyjaśnienia oskarżonego k. 37, 55.

W postępowaniu sądowym oskarżony przyznał się jedynie do posiadania 10 gram amfetaminy tj. części środków psychotropowych ujawnionych w jego mieszkaniu w dniu 7 grudnia 2015 roku. Co do posiadania pozostałych zakazanych substancji nie przyznał si, odmówił wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Podtrzymał złożone uprzednio wyjaśnienia dodając iż klucze do mieszkania, w którym jednak sam zamieszkuje, posiadała wdowa po jego ojcu, narkotyki mogły więc zostać mu podrzucone. Jednakże tak oskarżony jak i jego obrońca nie wnieśli o przesłuchanie tej osoby.

Dowód: akta postępowania sądowego : odpowiedź na a.o. k. 27-27v, wyjaśnienia oskarżonego k.

Oskarżony K. K. był raz karany przez sąd tj. w dniu 6 października 2009 roku za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 lat pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności , orzeczono karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od 18 stycznia 2009

roku do 6 października 2009 roku i od 26 kwietnia 2010 roku do 12 października 2011 roku. W trakcie odbywania tej kary korzystał z terapii odwykowej.

Dowód: załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K 1516/15: odpis wyroku k.60-61,

Akta postępowania sądowego: dane o karalności k.100-102

K. K. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, jego sprawność intelektualna mieści się w granicach normy co pozwala mu przewidywać skutki własnego postępowania. Zarzucane czyny mają charakter czynów prostych, karalność za nie jest powszechnie znana i był karany za przestępstwo podobne. W wyniku przeprowadzonych badań rozpoznano u niego osobowość zaburzoną, podejrzenie uzależnienia od używanych środków psychoaktywnych. Nie miał on zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności do rozpoznania znaczenia każdego z czynów czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Aktualny stan zdrowia pozwalał mu na branie udziału w czynnościach procesowych oraz prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny.

Na podstawie badań oskarżonego ustalono, iż jest on osobą uzależnioną od substancji psychoaktywnych, których to nadużywa. Substancje te pełnią u niego regulatora samopoczucia i poprawiają twórczość artystyczną. Wskazany byłby jego udział w stacjonarnym programie dla osób uzależnionych. Oskarżony przed tymczasowym aresztowaniem zażywał marihuanę kilka razy w miesiącu do 0,2 grama dziennie, amfetaminę kilka razy w tygodniu w nieustalonych ilościach. Przed laty miał epizody z kokainą, ectasy, LSD.

Dowód: załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K 1516/15: opinia sądowo-psychiatryczna k. 78-80, kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień k. 123-121; .

załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K 144/15: opinia sądowo-psychiatryczna k. 66-67, kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień k. 118-131; zaświadczenie k.92- 106.

Akta postępowania sądowego : ustana opinia uzupełniająca k.

Oskarżony K. K. jest bezdzietnym kawalerem, z wykształcenia mechanikiem samochodowym. Otrzymuje się z zasiłku w kwocie 604 zł wypłacanego z tytułu posiadanej niepełnosprawności, z powodu stanu zdrowia nie może pracować zawodowo. Otrzymuje również zasiłki celowe – w tym na zakup żywności. Oskarżony ma ustalony na stałe umiarkowany stopień niepełnosprawności datujący się od 2004 roku, może wykonywać pracę jedynie w warunkach pracy chronionej, wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji.

Dowód: załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K 1516/15: dane osobo-poznawcze k. 44;

załącznik nr 1 do a/o w sprawie II K144/16: dane osobo-poznawcze k. 36v

akta postępowania sądowego: dane o oskarżonym k.61, kwestionariusz wywiadu środowiskowego z kopią dokumentacji w tym zaświadczeniami o stopniu niepełnosprawności k.69, 76-76, 77-83 .:

Sąd zważył, co następuje.

Ustalenia stanu faktycznego sprawy Sąd oparł na podstawie zeznań przesłuchane świadka, wyjaśnień oskarżonego w zakresie jakim przyznał się w do jednego z zarzutów i to jedynie w części , opinii biegłych, zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz informacji udzielonych przez specjalistów terapii uzależnień.

Analizując całokształt dowodów przeprowadzonych w toku niniejszego postępowania Sąd uznał, iż potwierdziły one w pełni winę i sprawstwo oskarżonego w odniesieniu do zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, a tym samym prokurator w procesie kontradiktoryjnym udowodnił sprawstwo oskarżonego .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części w jakiej przyznał się do zarzutów m.in. do posiadania 10 gram amfetaminy. W zakresie jakim nie przyznał sąd uznał te wyjaśnienia za nieudolną linię obrony mającą uchronić

oskarżonego od odpowiedzialności karnej. Co do pozostałych substancji ujawnionych w jego mieszkaniu i objętych zarzutami aktu oskarżenia oskarżony poprzestał jedynie na prostym zakwestionowaniu swego zawinienia, sugerując że większość z tych substancji została jemu podrzucona. Nie wskazał jednak kto miał się tego dopuścić i z jakich powodów, zarówno on jak i jego obrońca nie przedstawili żadnego dowodu by tezę o podrzuceniu uprawdopodobnić. Wskazać należy, iż sąd prowadząc wiele podobnych spraw, często spotyka się z taką linią obrony oskarżonych, a w szczególności gdy to jest ich kolejna sprawa za przestępstwo stypizowane w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii i mają świadomość grożącej im kary bezwzględnego więzienia. Żadnego racjonalnego powodu by podrzucić te substancje nie mieli funkcjonariusze policji. Twierdzeniom oskarżonego, że narkotyki zostały podrzucone w ilości przekraczającej 10 gram amfetaminy przeczy również wielość miejsc ich ujawnienia w mieszkaniu oskarżonego, przy pierwszym zdarzeniu ujawnione je w zamrażarce lodówki, w barku w małym pokoju, na stole w dużym pokoju, w kuchni na pralce, na półce w łazience i na tacy w małym pokoju. Przy kolejnym w kredensie małego pokoju, w kuchni na szafce kuchennej, w małym pokoju na biurku i na szafce. Stąd też wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej nie przyznał się do zarzutów odmówiono waloru wiarygodności

Sąd uznał za całkowicie wiarygodne zeznania świadka P. R. – funkcjonariusza Policji, będącego osobą obcą dla oskarżonego i niezainteresowaną wynikiem postępowania. Świadek w sposób szczegółowy i logiczny opisał przebieg każdego ze zdarzeń, wskazując co było powodem podjęcia czynności wobec oskarżonego, jak one przebiegały od momentu przybycia pod adres miejsca zamieszkania, jakie substancje i gdzie ujawniono w tymże mieszkaniu, co wskazały testy narkotykowo, stanowczo zaprzeczył by narkotyki te zostały oskarżonemu podrzucone. Oczywistym jest, iż z uwagi na zajęcie świadka, prace w wydziale do zwalczania przestępczości narkotykowej, ilość podobnych realizacji i czynności, jego zeznania składa bezpośrednio po inkryminowanych zeznaniach były bardziej szczegółowe niż te złożone na rozprawie, ale i w tych ostatnich potrafił podać wiele informacji, które były zgodne z zeznaniami złożonymi w postępowaniu przygotowawczym. Świadek miał kontakt z oskarżonym wyłącznie w wyniku podejmowanych przez niego czynności służbowych, zatrzymanie w dniu 31 sierpnia 2015 roku było jego pierwszym kontaktem z oskarżonym, dlatego zdaniem Sądu nie miał on powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego w celu doprowadzenia do przypisania odpowiedzialności za zarzucane jemu czyny.

Odnosząc się do sporządzonych w sprawie opinii wstępnych i końcowych z zakresu badań fizykochemicznych, należy przyjąć, iż zostały one sporządzone w sposób obiektywny i rzetelny. Opinie zostały przygotowane przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę specjalistyczną. Treść opinii jest jasna i zrozumiała, nadto zawiera ona wszelkie niezbędne elementy. Wskazane dowody nie budziły w ocenie Sądu żadnych zastrzeżeń, nie zawierały one również wewnętrznych sprzeczności. Należy zaznaczyć, iż opinie nie były kwestionowane przez żadną ze stron w toku postępowania. Podobnie Sąd ocenił dowód w postaci informacji zebranych przez specjalistów terapii uzależnień, który jako rzetelny i wiarygodny zasługiwał w pełni na uwzględnienie.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął także pod uwagę opinie sądowo-psychiatryczne dotyczące oskarżonego. Zdaniem Sądu, opinie te zostały opracowane starannie, zgodnie z wymogami wiedzy z danej specjalności, są ze sobą spójne, biegli w każdej z nich doszli do tożsamyh wniosków. Wnioski wypływające z każdej z opinii są logiczne i spójne tak wewnętrznie jak i pomiędzy ww. opiniami. W każdej z przedmiotowych opinii biegli wypowiedzieli się zarówno co do poczytalności oskarżonego w inkryminowanym czasie, jak i co do jego aktualnego stanu psychicznego, w tym zdolności do udziału w postępowaniu, możliwości prowadzenia do samodzielnej i rozsądnej obrony. W ocenie Sądu brak jest podstaw do odmowy przyznania im przymiotu wiarygodności i rzetelności. Biegli zostali uzupełniająco przesłuchani na rozprawie i podtrzymali swe pisemne opinie. Między wnioskami opinii nie było żadnych różnic, biegli na rozprawie wskazali na wypadek orzeczenia kary bezwzględnego więzienia na zasadność odbywania kary przez oskarżonego w systemie terapeutycznym.

Ustaleniu stanu faktycznego posłużyły również dokumenty zgromadzone podczas postępowania, w szczególności protokoły zatrzymania oskarżonego, protokoły przeszukania osoby oraz mieszkania, przedłożone zaświadczenia o niepełnosprawności, protokoły użycia testera narkotykowego, informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 16 października 2015 r., informacje o dochodach. Sąd dał wiarę wszystkim dokumentom urzędowym przywołanym w ustaleniach faktycznych. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w zakresie

ich kompetencji i przepisanej prawem formie. Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności dokumentów, które w ocenie Sądu stanowią obiektywne dowody zaświadczonych nimi okoliczności.

Kierując się treścią zgromadzonych w sprawie dowodów Sąd uznał, iż każdorazowo zachowania K. K. wyczerpały znamiona przestępstwa określonego w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Bezsprzeczne jest, że w dniu 31 sierpnia 2015 roku oskarżony wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków psychotropowych tj. 10,32 g amfetaminy w postaci siarczanu amfetaminy, stanowiące łącznie 37 pojedynczych porcji konsumpcyjnych oraz 177,06 (...) stanowiące łącznie 883 pojedynczych porcji konsumpcyjnych i susz konopi innych niż włókniste o wadze 0,21 g stanowiący niecałą porcję konsumpcyjną środka odurzającego, zaś następnie w dniu 7 grudnia 2015 roku wbrew przepisom ustawy posiadał sproszkowaną substancję: o łącznej masie netto 2,83 g zawierającą amfetaminę w postaci soli co stanowi od 23 do 35 porcji handlowych środka psychotropowego, o łącznej masie netto 157,88 g i 0,68 g zawierającą amfetaminę w postaci soli co stanowi od (...) do 1973 porcji handlowych środka psychotropowego co stanowi znaczną ilość środka psychotropowego, o łącznej masie netto 2,83 g zawierającą amfetaminę w postaci soli co stanowi od 23 do 35 porcji handlowych środka psychotropowego

Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, konopi ziele i żywica znajdują się w grupie I-N środków odurzających, (...) oraz amfetamina i jej sole znajdują się w grupie II-P środków psychotropowych, .

Zgodnie z powołanym wyżej przepisem podlega karze, kto wbrew przepisom ustawy posiada w znacznej ilości środki odurzające lub substancje psychotropowe.

Do znamion czynu zalicza się zatem posiadanie środka lub substancji wymienionych w załączniku 1 lub 2 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Środkiem odurzającym lub substancją psychotropową w rozumieniu ustawy jest każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie środków odurzających stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy lub określona w wykazie substancji psychotropowych stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy. Narkotyk stanowiący przedmiot przestępstwa z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii musi spełniać nadto kryterium ilościowe pozwalającego na jednorazowe użycie w celu osiągnięcia efektu charakterystycznego dla działania środków odurzających.

Z kolei przez posiadanie środka odurzającego lub substancji psychotropowej należy rozumieć każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia. Dodatkowym znamieniem przestępstwa jest posiadanie środka wbrew przepisom ustawy, co należy odnosić w szczególności do art. 34 oraz art. 42 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ilość zabezpieczonych każdorazowo w niniejszej sprawie narkotyków doprowadziła do ustalenia, iż przedmiotem każdego z zarzucanych zachowań była znaczna ilość środków odurzających, co wpłynęło na zakwalifikowanie czynu na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy. Zgodnie z poglądem panującym w orzecznictwie za znaczną ilość środka odurzającego przyjmuje się taką ilość, która pozwalałaby jednorazowo zaspokoić potrzeby kilkudziesięciu osób (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2006 r., II KK 47/05, Legalis nr 75000; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 października 2006 r., II AKa 205/06; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2012 r., II AKa 430/12, Legalis 719472). Nie pozostawia zatem wątpliwości, iż czyny oskarżonego stanowią typy kwalifikowane przestępstwa z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, gdyż posiadane przez niego ilości środków odurzających mogłyby zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób.

W sprawie zostały spełnione przesłanki przyjęcia konstrukcji ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k.

Każdego z zarzucanych czynów oskarżony dopuścił się w warunkach recydywy zwykłej z art. 64§1 k.k. Czynów tych dopuścił się bowiem po upływie 5 lat od odbycia co najmniej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne. Oskarżony był uprzednio skazany za przestępstwo podobne z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wymierzono jemu wówczas karę znacznie powyżej 6 miesięcy pozbawienia wolności, zakład kary opuścił w dniu 12.10.2011 roku. Warunek odbycia co najmniej akry 6 miesięcy pozbawienia wolności jest spełniony także

wówczas. Gdy sprawca odbywał karę przerwami, okres 5-cio letni należy liczyć od zakończenia odbywania kary pozbawienia wolności.

Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, iż w czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanych czynów, zachodziła jakakolwiek okoliczność wyłączająca jego kryminalną bezprawność. Nie budzi również wątpliwości możliwość przypisania oskarżonemu winy w zakresie popełnionego przez niego każdego z czynów. Oskarżony jest osobą dorosłą i zdawał sobie sprawę, iż czyny, których się dopuścił naruszają przepisy prawa. Bezprawność ich była mu znana, wszak był uprzednio skazany za przestępstwo podobne. Brak jest przesłanek do uznania, iż poczytalność oskarżonego była zniesiona lub w znacznym stopniu ograniczona w chwili popełnienia każdego z zarzucanych jemu czynów. Powyższe pozwala zatem przyjąć, iż K. K. działał w pełni świadomie. Karalność tych przestępstw jest powszechnie znana, dlatego oskarżony jako osoba znająca podstawowe zasady funkcjonowania w społeczeństwie mógł przewidzieć konsekwencje swojego zachowania.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów, Sąd miał na uwadze okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k. Czyny popełnione przez oskarżonego zostały skierowane przeciwko zdrowiu publicznemu oraz bezpieczeństwu społeczeństwa. Sąd miarkując stopień społecznej szkodliwości czynu miał na względzie ilość posiadanych przez oskarżonego środków odurzających i substancji psychotropowych, uwzględniając jednak fakt, iż K. K. posiadał narkotyki wyłącznie na własny użytek, prokurator nie przedstawił żadnego dowodu, iż mogło być inaczej, a zatem działał ze szkodą tylko dla siebie. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony nabywał narkotyki z zamiarem ich posiadania i przeznaczenia na własny użytek, co świadczy o tym, iż jego zamiar miał charakter kierunkowy. Poza uwagą Sądu nie pozostała okoliczność, iż oskarżony jest osobą uzależnioną, wymagającą terapii .

Biorąc pod uwagę powyższe, stopień społecznej szkodliwości czynów należało ocenić jako znaczny ale nie wielki.

Uznając zarówno winę jak i sprawstwo oskarżonego Sąd wymierzył przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. jedną karę jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności. Ustalając wymiar kary, w ramach przewidzianego przez ustawodawcę zagrożenia, Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 § 1 i 2 k.k. Zdaniem Sądu okolicznością obciążającą była znaczna społeczna szkodliwość czynów oraz działanie w zamiarze bezpośrednim. Nadto na niekorzyść oskarżonego przemawiała jego uprzednia karalność, działanie w warunkach powrotu do przestępstwa. Jako okoliczność łagodzącą należało uznać przyznanie się częściowe oskarżonego. Z faktu nieprzyznania nie mógł ponosić negatywnych konsekwencji. Sąd miarkując wymiar kary za przypisane oskarżonemu przestępstwa uznał, iż jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności pozwoli na realizację celów kary w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej. Orzeczona kara spełni również cele zapobiegawcze i wychowawcze

Przepis art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przewiduje zagrożenie karą od roku do 10 lat. Z uwagi na obostrzenia wynikające z art. 64§1 k.k. i art. 91§1 k.k. Sąd mógł wymierzyć karę pozbawienia wolności do lat 15. Kara wymierzona oskarżonemu znajduje się zatem w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych czynów, stopnia zawinienia sprawcy, a nadto będzie spełniać zarówno cele zapobiegawcze jak i wychowawcze. Wymierzona kara uwzględnia i tą okoliczność iż sprawcą jest 62 letni mężczyzna, prowadzący spokojne życie, będący osobą uzależnioną, wymagający terapii. Nadto oskarżony ma ustalony na stałe umiarkowany stopień niepełnosprawności datujący się od 2004 roku, może wykonywać pracę jedynie w warunkach pracy chronionej, wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji. Tym samym w ocenie Sądu wnioskowana przez oskarżyciela kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności nie byłaby karą sprawiedliwą a jedynie represyjną. Z uwagi na orzeczony stopień niepełnosprawności , możliwość wykonywania przez oskarżonego pracy jedynie w warunkach pracy chronionej odstąpiono od orzekania kary mieszanej z art. 37 b k.k. W niniejszej sprawie, z uwagi na odbywanie kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyśle, nie zachodzą przesłanki do warunkowego zawieszenia orzeczonej w stosunku do oskarżonego kary pozbawienia wolności - art. 69§1 k.k. /przypisane wyrokiem czyny popełnione został przez oskarżonego po dniu 1 lipca 2015 r./,

W punkcie II wyroku mając na uwadze wskazanie biegłych psychiatrów – vide k. 119 akt postępowania sądowego, jak i wnioski płynące z kwestionariuszy zebrania informacji przez specjalistów terapii uzależnień, uzależnienie oskarżonego od substancji psychoaktywnych, konieczność podjęcia przez oskarżonego terapii, Sąd orzekł terapeutyczny system odbywania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Sąd w pkt III wyroku zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie związany z jego dwukrotnym zatrzymaniem i tymczasowym aresztowaniem.

Nadto na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa, przez zniszczenie, dowodów rzeczowych w postaci zabezpieczonych w toku postępowania substancji. Zgodnie z powyższym przepisem Sąd jest zobligowany do orzeczenia przepadku środka odurzającego lub substancji psychotropowej w razie skazania za przestępstwo z art. 62 ustawy, nawet, jeżeli nie były one własnością sprawcy. Celem przepadku przedmiotów jest realizowanie funkcji prewencyjnej poprzez utrudnienie czy uniemożliwienie kontynuowania działalności przestępczej jak i funkcji represyjnej, znajdującej wyraz w dodatkowej dolegliwości o charakterze ekonomicznym.

W sprawie oskarżony korzystał z pomocy prawnej świadczonej przez wyznaczonego przez Sąd obrońcę z urzędu. Za obronę oskarżonego należało temu z obrońcy przyznać stosowne wynagrodzenie.

Zważywszy na trudną sytuację majątkową oskarżonego Sąd zwolnił go od kosztów sądowych, w tym od opłaty.